

Sygn. akt III C 113/23

POSTANOWIENIE

Dnia 06 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Kamila Spalińska

po rozpoznaniu w dniu 06 lutego 2023 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko P. G.

o zapłatę

postanawia

uznać swoją niewłaściwość rzeczową i miejscową i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Poznaniu.

SSO Kamila Spalińska

Sygn. akt III C 113/23

UZASADNIENIE

W pozwie o zapłatę nienależnie wypłaconej kwoty subwencji finansowej w ramach Programu rządowego „Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju Małych i średnich Firm” powód uzasadnił właściwość Sądu Okręgowego w Warszawie powołując się na art. 34 kpc, podnosząc, że decydujące znaczenie ma miejsce wykonania umowy, czyli miejsce, gdzie miała być wykonana konkretna czynność, której dokonania się dochodzi. Z uwagi na brak ustalenia konkretnego sposobu i miejsca zwrotu środków zastosowanie będzie mieć art. 454 § 1 kc. Powód powołał się na art. 46 § 1 kpc, wskazując, że pozwany złożył oświadczenie, że wszelkie spory wynikające z tego oświadczenia powinny być rozpatrywane przez Sąd właściwy dla (...). Powołał również przepis art. 35 kpc, z uwagi na możliwość oparcia roszczenia również na podstawie przepisów o odpowiedzialności deliktowej.

W sprzeczności od nakazu zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym pozwany zgłosił zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Warszawie, wskazując, że pozwany ma miejsce zamieszkania w okręgu Sądu Okręgowego w Poznaniu.

Sąd zważył, co następuje.

W ocenie Sądu zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Okręgowego w Warszawie jest zasadny.

Odnosząc się do podnoszonych przez powoda argumentów za właściwością tutejszego Sądu należy wskazać, że podstawą prawną roszczenia dochodzonego pozwem wynikającego z podstawy faktycznej powództwa jest art. 410 § 1 i art. 405 kc, w związku z podnoszonym przez powoda zarzutem nieważności umowy z uwagi na brak uprawnień pozwanego do uzyskania subwencji. Powód wskazał alternatywne podstawy roszczeń – również art. 471 k.c. i art. 415 k.c.

W związku z powyższym brak jest podstaw do uznania, że zachodzą podstawy do zastosowania art. 34 kpc. Przepisem objęte są powództwa o: ustalenie istnienia umowy, wykonanie umowy (każdego ze świadczeń określonych w umowie), rozwiązanie lub unieważnienie umowy (orzeczeniem o charakterze konstytutywnym), a także odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy (w tym o zapłatę odsetek lub kary umownej). Właściwością przemienną objęte są także sprawy o naprawienie szkody powstałej przy zawieraniu umowy (art. 390 § 1 k.c.) oraz z powodu niedojścia umowy do skutku (art. 103 § 3 k.c.). Przepis nie ma natomiast zastosowania w przypadku żądania ustalenia nieistnienia umowy, a więc przy negacji jej zawarcia. W ocenie Sądu przy opisanej w pozwie podstawie faktycznej powództwa należy uznać, że podstawą prawną żądania są przepisy kodeksu cywilnego dotyczące nienależnego świadczenia, co wyklucza zastosowanie art. 34 kpc.

Nie można również podzielić argumentacji powoda co do zastosowania art. 46 kpc, albowiem Oświadczenie beneficjenta z 14.11.2020 r. i zawarta w nim klauzula dotycząca właściwości sądu dotyczy sporów wynikających z Oświadczenia, co literalnie wynika z treści Oświadczenia, a nie z umowy subwencji finansowej.

Wreszcie – brak podstaw do powołania się na art. 35 kpc, z uwagi na to, że argumentacja dotycząca zastosowania art. 415 k.c. została podniesiona jako alternatywna. W ocenie Sądu nie jest prawidłowe wywodzenie podstaw właściwości miejscowej z uwagi na zasady ustalania właściwości dla roszczenia zgłoszonego jako alternatywne.

Z powyższych względów Sąd na podstawie art. 27 § 1 w zw. z art. 200 § 1⁴ kpc postanowił jak w sentencji.